

Ja ho sé que tens molta identitat. Ja ho sé que tens una personalitat ben definida. Me n'he adonat als dos minuts d'escoltar el teu discurs.

Més enllà de la imatge d'home fort, convençut, eficaç i molt intel·ligent, què hi ha ?... Tu! Hi ets tu.... possiblement amb una gran soledat. Saps per què? Perquè no ets vulnerable.

Una persona vulnerable, sobre tot és persona. Sempre en construcció, perquè es va fent des dels altres. Possiblement no se n'adona massa, però la seva vulnerabilitat es la finestra per un entra aquell oxigen que li corre per totes les venes i li fa moure el cor. Va aprenent a plorar amb els que ploren, a riure amb els que riuen, a estar tant a prop de l'altre que fins a cert punt s'hi confon amb la seva vida, no perquè el faci seu, sinó perquè és ell el que es fa seu de l'altre.

No sé si avui les persones vulnerables tenen molt bona premsa. Mes aviat sospito que no és un valor a l'alça en una societat mercantilista i economicista. El consumidor segurament és el model més convenient per a la nostra societat. Però també hi ha gent que no es mou del costat del malalt, que entén el que li passa a l'immigrant, que ocupa el seu temps lliure en voluntariat no rendible, que té a casa un avi impedit, que mai falla quan el necessiten, que s'ha pres seriosament aquelles dites de Jesús: qui perdi la vida per Mi i l'evangeli aquell la guanya, no he vingut a ser servit, sinó a servir i donar la vida, estima als altres com a tu mateix... etc.

Ets vulnerable ?

Et surt, pensar i viure pels altres ?

Et sorprens deixant que són més importants que tu ?

Et deixes impressionar o vius emmurallat ?

Saps plorar, si cal, sense vergonya pels altres?

No ho dubtis, en la mesura que siguis vulnerable Déu ho serà més encara amb tu, i des de fa temps que ha començat l'intercanvi. No ho fa per Ell, sinó per tu, perquè l'importes.

Jesús Renau sj
